

ZUBERSKÉ NOVINY

LISTOPAD
2003

Ročník XII., (č.134)

21. listopadu 2003

cena 3,- Kč

Ocenění práce zuberských žáků

Ukázky vánočních přání pro EU:

Již vícekrát jsme Vás v Zuberských novinách informovali o spolupráci žáků II. stupně ZŠ s hnutím Na vlastníh nohou. Už nespočítáme, kolik vánočních i jiných přáníček žáci nakreslili a tím pomohli získat finanční prostředky na zakoupení vybavení pro dětská oddělení českých nemocnic. Sbírkami peněz i věcnými dary přispěli obětem povodní, školákům v Kosovu i dětem v Iráku.

Paní Běla Gran Jensen, zakladatelka hnutí Na vlastníh nohou, mnohokrát v dopisech i při osobní návštěvě v Zubří ocenila vysokou úroveň prací zuberských dětí.

V tomto školním roce se naše děti zviditelnily opravdu velkolepým způsobem. Byli jsme paní Jensen požádáni, jestli bychom pro ni nepřipravili kolekci vánočních přání, která by s sebou vzala na Týden zahraničních Cechů, pořádaný počátkem října v Praze. V tisku jste se mohli dočíst, že paní Jensen a dalším devíti ženám byl udělen titul „Významná česká žena ve světě“.

Cituji z jejich dopisů (ze 17. a 19. října 2003):

„Vážená a milá paní učitelko Dufková, především velké díky za všechny pozdravy, které jsem od Vás dostala. Je to neuvěřitelné, co s Vašimi dětmi dokázate... Pohlednice, které jste mi poslala, jsem ukazovala a některé i rozdala na všech oficiálních setkáních při příležitosti vyznamenání. Že získaly velký obdiv, to Vám asi nemusím říkat. ...několik jsem poslala do USA paní Charlotte Kotík, která je pravnučkou T. G. Masaryka a která chce do našeho hnutí zapojit i školy v jejím okolí. Vaše práce na ni udělaly velký dojem...“

Zároveň nás paní Jensen požádala o návrhy vánočních přání pro Evropskou unii. Tentokrát se utkáme s dětmi jiných národností. Do Norska posíláme práce Petra Orsága, Jakuba Šíry, Adély Krupové, Katky Holíšové, Milady Pernicové, Petra Němce, Petra Charváta, Kláry Farkasové, Štěpána Krupy, Venduly Křesalové a Ivety Vardžákové, žáků 9.A, a Petry Pšenicové z 9.C.

Držte jim palce, ať se v mezinárodní konkurenci neztratí.

Mgr. Helena Dufková

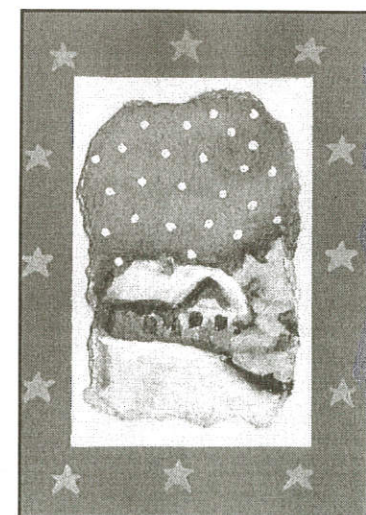
Petr Němec, 9.A

Iveta Vardžáková, 9.A

Jakub Šíra, 9.A

Petra Pšenicová, 9.C

Zážitky z prázdnin

Dne 7. listopadu proběhly v Domě dětí a mládeže v Rožnově pod Radhoštěm vernisáž a vyhodnocení výtvarné soutěže „Zážitky z prázdnin“. Mezi oceněnými žáky bylo nejvíce vítězů právě z naší základní školy. Soutěž probíhala ve třech kategoriích: předškolní děti, žáci I. stupně ZŠ a žáci II. stupně ZŠ. Všem vyhodnoceným dětem blahopřejeme.

žáci I. stupně ZŠ:

Vojtěch Bill 2.A

Veronika Valová 5.C

Kristýna Dufková 5.A

žáci II. stupně ZŠ:

Jakub Šíra 9.A

Iveta Vardžáková 9.A

Společenská kronika občanů v Zubří

Narození v říjnu 2003

Lucie Molíková
Miroslav Koleček
Jakub Cibulec

Sňatky v říjnu 2003

Tomáš Vavřík a Hana Martináková
Petr Čermák a Dagmar Válková

Zlatá svatba v listopadu 2003

Oldřiška a František Pšenícovi

Jubilanti v říjnu 2003

Ladislav Dolák	75 let
František Zuzanaň	75 let
Ludvík Švec	81 let
Františka Ondřejová	75 let
Anna Raždíková	75 let
Otilie Pavelková	82 let
Vilma Martikánová	75 let
Vincenc Dobeš	81 let

Úmrtí v říjnu 2003

Jiřina Krupová
Genadij Rumlena
Vlasta Majerová

Vzpomínáme

*Vzpomínka na Tebe je stále živá,
kdo v srdci žije, ten neumírá.*

Dne 23. října 2003 jsme vzpomněli 8. smutné výročí, kdy nás opustil náš manžel, tatínek a dědeček

pan Alois Hrstka.

S láskou vzpomínají manželka, dcera a syn s rodinami. Děkujeme všem, kteří vzpomněli s námi.

Nastal sychravý podzim a s listím si vítr hrál.

Osud si pohrával s životem a nám

Tě navždy vzal.

Léta plynou a nic není jako dřív.

„Jen vzpomínky nevmizí,

Ty budeš navždy v nich.“

Dne 11. listopadu 2003 jsme vzpomněli 4. smutné výročí úmrtí našeho drahého manžela, tatínka a dědečka

pana Františka Kolečka.

S úctou, láskou a bolestí v srdci vzpomíná manželka a děti s rodinami. Kdo jste ho znali a měli rádi vzpomínejte s námi.

*Kdo byl milován,
nezemřel, jen odešel
a v našich srdcích
žije s námi dál.*

Dne 18. listopadu uplynulo 11 let od tragické smrti našeho syna, leteckého mechanika

Zdeňka Pobořila ze Zubří.

Vzpomínají rodiče, bratři a celé příbuzenstvo.

*Život se nezastaví, jde stále dál,
osud již nevrátí, co jednou vzal.*

*Prázdná jsou místa, kde nezní Tvůj hlas,
však vzpomínky na Tebe zůstanou v nás.*

Dne 19. listopadu 2003 jsme vzpomněli 5. smutné výročí, kdy nás navždy opustil náš drahý manžel, tatínek a dědeček

pan Eduard Drápala.

S láskou a úctou vzpomínají manželka a děti s rodinami. Děkujeme všem kdo vzpomněli s námi.

*Ve žlutých růžích vzpomínek,
Tvá láska věčně živá bude.
Dny bez Tebe, náš nejdražší,
jsou bez slunce a strašně chudé...*

Dne 19. listopadu 2003 uplynulo 7 let, kdy nám odešel náš milý manžel, tatínek a dědeček

pan Vlastislav Janků.

S láskou a úctou vzpomínáme! Manželka Ludmila Janků, děti s rodinami a jeho milovaní ze Slovácka.

„Kdo s Tebou žil ten ví, co ztratil.“

6. prosince vzpomene 1. výročí, kdy nás opustil náš tatínek, dědeček a pradědeček

pan Štěpán Frňka.

S úctou a láskou vzpomínají dcery s rodinami.

Dne 8. prosince 2003 vzpomene nedožitého 90 let

P. Petra Neduchala,

našeho bývalého duchovního Otce a děkana.

Jeho křesťanským mottem bylo:

„Získali láskou, Kristu národ celý.“

Se zbožnou úctou a na jeho působení v naší farnosti vzpomínají všichni vděční farníci ze Zubří.

*Už uplynulo 90 let, co spatřil tento svět,
avšak osud konce žití, nedopřál mu s námi býti.*

9. prosince by oslavil svých 90 let

pan Josef Juříček,

30. listopadu 1989 jeho srdce dotlouklo naposled.

Vzpomíná dcera Dáša a synové s rodinami.

Z usnesení 24. a 25. schůze Rady města Zubří

RM schvaluje kupní smlouvu na nákup 2 ks promítacích přístrojů MEO5XB s panem Zbyňkem Štefkou – ESA, Kašava 218.

RM schvaluje kupní smlouvu na nákup zvukařského vybavení s panem Petrem Frýdeckým, Štramberk 1359, Příbor.

RM schvaluje uspořádání festivalu Kořeny a pověřuje starostu podpisem smluv souvisejících se zajištěním této kulturní akce.

RM akceptuje výsledek výběrového řízení na stavbu „Odlehčovací kanalizace ulice Záhumení“ a schvaluje smlouvu o dílo s firmou KMO Zubří, s. r. o., U Bečvy 300, Zubří.

RM schvaluje smlouvu o dílo na opravy místních komunikací s firmou ALPINE stavební společnost CZ a.s. Valašské Meziříčí.

RM schvaluje smlouvu o dílo na „Inženýrské sítě Nad Fojstvím – změna projektové dokumentace vodovodu a kanalizace“ s firmou Elektroprojekta Rožnov a. s., Boženy Němcové 1720, Rožnov pod Radhoštěm.

RM vyhláší záměr na pronájem části pozemku p. č. 3738/24 o výměře cca 45 m² v k. ú. Zubří.

RM schvaluje smlouvu o dílo na nátěr oken v budově dílen – v části sklenářství u ZŠ TGM, s panem Milanem Martikánem, U Bečvy 576, Zubří, a panem Zdeňkem Jaroněm, Sídlíště 6. května 1048, Zubří.

RM akceptuje návrh likvidační komise a schvaluje fyzickou likvidaci a přímý prodej předmětů za navržené ceny za podmínku dle důvodové zprávy.

RM souhlasí s použitím znaku města Zubří firmou SPRINT made in publicity, U Panelárny 6B, Olomouc, za účelem vydání série pohlednic pro Zlínský kraj se znaky měst a obcí.

RM schvaluje smlouvu o dílo na zhotovení 2 ks dvoukřídlových venkovních dveří včetně zárubní do kinosálu Klubu Zubří, Hamerská 10, s firmou Miroslav Ovčáčík, Vítovska 27, Odry.

RM schvaluje dodatek č. 3 k mandátní smlouvě o výkonu funkce odborného lesního hospodáře s panem Milanem Zemanem, Zubří, Zemanky 1170, kterým se prodlužuje doba trvání smlouvy.

RM jmenuje členy inventarizačních komisí (HIK, DIK) a jejich předsedy pro provedení řádné inventarizace majetku a závazků města v roce 2003 podle návrhu v důvodové zprávě.

RM schvaluje dohodu o ukončení nájmu dle Smlouvy o pronájmu nemovitosti ze dne 10. 10. 2001 s firmou Miroslav Janošec – JM ELMONT, Zubří, Pod Kostelem 1173, s účinností od 1. 11. 2003.

RM schvaluje dodatek č. 2, kterým se mění příloha č. 1 smlouvy o nakládání s komunálním odpadem v městě Zubří č. 006/01/Z ze dne 28. 7. 2001 pro stanovení cen na rok 2004 s firmou Rethmenn-Jeřala Recycling spol. s r.o.

RM nevyhláší záměr na pronájem části pozemku p. č. 3855 o výměře 2 m² v k. ú. Zubří.

RM schvaluje smlouvu o dílo na projektovou dokumentaci Klub Zubří, Hamerská 10 – rekonstrukce WC a vybudování šaten“ s firmou Elektroprojekta Rožnov a.s.

RM schvaluje „Smlouvu o připojení k distribuční soustavě č. 5241401030016/2“ se Severomoravská energetika a.s., týkající se kabelových rozvodů NN pro nový stavební obvod Nad Fojstvím.

RM schvaluje přílohu knihovního řádu Místní knihovny Zubří – Ceník služeb a poplatků, s účinností od 1.11.2003.

RM schvaluje Darovací smlouvu o poskytnutí finančního vyrovnání s městem Valašské Meziříčí.

RM schvaluje dodatek č.1 k Veřejnoprávní smlouvě č. 7/2003 s městem Rožnov pod Radhoštěm, týkající se prodloužení doby trvání smlouvy.

Podzimní sběr nebezpečných a objemných odpadů

10. října 2003 proběhl v našem městě sběr nebezpečných a objemných odpadů. Tento sběr byl v pořadí druhý v letošním roce a jako pokaždé i teď byl organizován pro domácnosti našeho města, které řádně uhradily poplatek za likvidaci komunálního odpadu. I teď se ukázalo, že nové odvozní místo v prostoru nad Rožkem se osvědčilo, protože se pro část obyvatel dolní části města zlepšila docházková vzdálenost, a to přispělo i k nárůstu množství likvidovaného odpadu. Jen pro představu, kolik odpadu bylo zlikvidováno a jak je tato akce finančně náročná, uvádíme některé údaje.

Během sběru bylo **zlikvidováno celkem 36,1 tun odpadů**, z toho bylo 3,7 tun nebezpečných a 32,4 tun objemných odpadů. Likvidace nebezpečných odpadů stála 42 tis. Kč a likvidace objemných odpadů 25 tis. Kč, odvoz stál 27 tis. Kč. **Celkové náklady činily 94 tis. Kč.**

Město Zubří děkuje všem pracovníkům a firmám, kteří se podíleli na zdárném průběhu této akce.

V souvislosti s likvidací odpadů upozorňujeme občany na zákonnou povinnost odpady třídit, a to dle zavedeného systému, který v našem městě zahrnuje kontejnery na oddělený sběr plastů, skla a papíru, doplněný pytlovým sběrem plastů v rodinných domcích. V současné době se díky zavedení tohoto pytlového sběru zvyšuje podíl vyříděných plastů, což přináší do rozpočtu města finanční prostředky, a to na základě spolupráce s firmou EKOKOM a.s. Praha. Tato společnost se zabývá finanční podporou systémů tříděného sběru odpadů - finančně přispívá obcím dle množství vyříděných odpadů podle jednotlivých druhů (papír, plasty, sklo). V našem městě činil tento příspěvek za 1. pololetí tohoto roku 111 372,- Kč.

Proto také vyzýváme všechny domácnosti, aby důsledně svůj odpad třídily a využívaly tak v maximální míře možnosti, které v oblasti třídění odpadů město nabízí. Určitě to přispěje ke snížení dotace města do oblasti odpadů, na kterou svým dílem přispívá každý z nás.

MěÚ Zubří

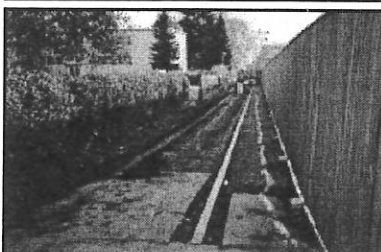
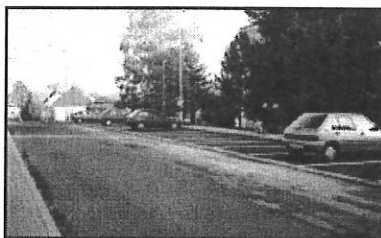
Opravy v roce 2003

O některých investicích bylo na stránkách Zuberských novin již referováno, o mnohých se ještě dočtete nejen v tomto, ale i v příštích číslech. Teď se ohlédneme za tím, co nám rok 2003 přinesl z hlediska prováděných oprav, které tvoří významnou položku rozpočtu města. Asi každý si nejdříve všimne opravených komunikací a chodníků, neboť jejich stav se promítá v každodenním životě. V letošním roce byly opraveny povrchy komunikací, a to položením nového asfaltového povrchu v ulicích Háje - další úsek navazující na již provedené opravy, Hamerská nad obchodem Radka, Sídlíště 6. května u bytových domů 1065-1066, část ulice ThDr. Metoděje Mičoly, část ulic Okružní, U Domoviny a U Rozcestí. V rámci oprav byla u komunikace na Drážkách na Starém Zubří postavena opěrná zeď, jako preventivní opatření proti utržení.

Vzhledem k tomu, že se výběrovým řízením docílilo úspory prostředků, byly ke schválení předloženy další opravy komunikací a s blížícím se podzimem byla opravena komunikace na Machulkách a k RD č. p. 303 a 304, rozšířena byla komunikace před bytovým domem č.p. 419 na Rožnovské ulici. Mimo tyto všechny, nákladem vyšší opravy, byla během roku prováděna běžná údržba komunikací, jako jsou opravy děr a výtluků, zejména po zimním období.

Pokud se týká chodníků, v letošním roce se opravily chodníky na ulici Sídlíštní, v Sídlíšti 6. května u domu č. p. 808 a dále pak na ulici Hamerské. Byl opraven rovněž chodník podél fotbalového hřiště, čímž se vyhovělo mnohým stížnostem, neboť se jedná o chodník opravdu frekventovaný. Chodníkům je věnován další článek v těchto novinách.

Do správy odboru výstavby patří i veřejné osvětlení. V letošním roce byla provedena oprava veřejného osvětlení - výměna kabelů a oprava stožárů

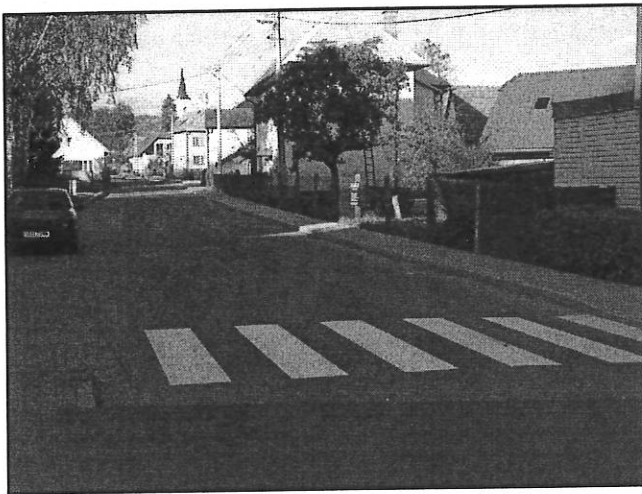
VO na Hamerské ulici, dále pak trasa vedení VO v ulici Sídlištní, kde byly vyměněny kabely a opravena světla spolu s výměnou kabelů NN, kterou provádělo SME. Přeloženo bylo osvětlení nového parkoviště na ulici Sídlištní před domy č. p. 812-813.

Pro představu finanční náročnosti těchto oprav uvádíme rozpočtované výdaje, které se nebudou od skutečnosti v závěru roku zásadně lišit (pouze u VO bude ještě nutné navýšení výdajů s ohledem na opravy v ulici Sídlištní) – místní komunikace 2500 tis. Kč, chodníky 1415 tis. Kč, veřejné osvětlení 900 tis. Kč.

I když tento výčet oprav není zdaleka úplný, věříme, že nám rozpočet roku 2004 umožní pokračovat ve stávajícím trendu - postupně opravovat i další komunikace a chodníky přednostně na frekventovaných místech, ke spokojenosti nás všech.

MěÚ Zubří

Nový chodník na Hlavní ulici

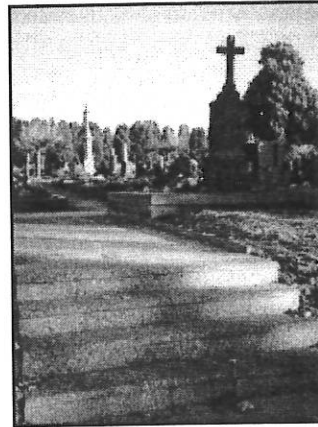
Podle kalendáře i podle kabátu, do kterého se oblékla příroda, se nezadržitelně opět blížíme k Vánocům a ke konci roku, a tak pomalu nazrává čas k dokončování všech akcí, které zastupitelstvo města vybralo k realizaci. Každoročně se věnuje značná pozornost údržbě a obnově komunikací a chodníků. Zvláště pro bezpečnost chodců jsou stávající propadlé chodníky opravovány a budovány nové, přednostně v nejvíce frekventovaných částech města. V letošním rozpočtu bylo na výdaje související s údržbou a výstavbou chodníků a parkovacích ploch vyčleněno 2,6 mil. Kč. Jakmile Krajský úřad Zlínského kraje vyhlásil pod program veřejné podpory malého rozsahu pro nově budované chodníky, okamžitě jsme do tohoto programu přihlásili projekt výstavby nového chodníku na Hlavní ulici, v úseku od lékárny po sokolovnu, neboť jsme byli z pohledu stavební připravenosti schopni ihned doložit vše potřebné. A podařilo se. Náš projekt byl k dotaci vybrán a nyní po dokončení a vyúčtování nám bude přiznána dotace ve výši 219 tis. Kč poskytnuta.

Ludmila Jaroňová, místostarostka

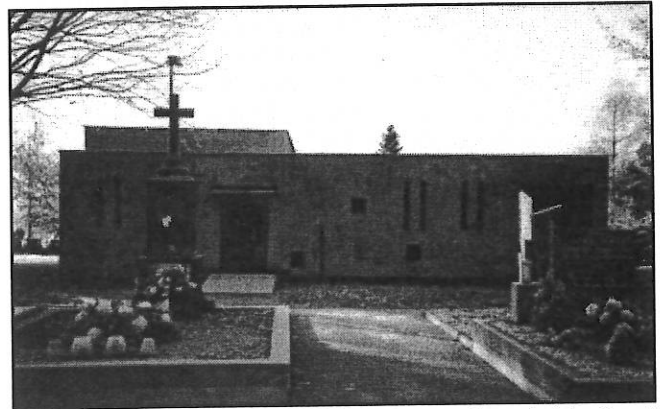
Trpělivost růže přináší

Hřbitov je místem kde se setkává minulost, přítomnost i budoucnost, místem, které se stalo domovem našich blízkých. Tam odpočívají jejich těla a naši úctu k nim můžeme vyjádřit také tím, že o jeho celkový vzhled je patřičně postaráno.

Přáním mnohých lidí bylo, aby se stará část našeho hřbitova propojila s novou částí, aby se zkrátila vzdálenost při obcházení. Ti méně ohleduplní si vytvářeli různé zkratky skrz plot, a tak díry či sešlapané pletivo se opakovaně objevovalo v různých místech jižního oplocení.

Nejvhodnější propojení shledávali všichni oslovení projektanti uprostřed – naproti smuteční obřadní síni, v místě „trojhrobu“ rodiny Hrachovcovy. Byli jsme si vědomi, že tato záležitost je velmi citlivá, a právě proto nejde uspěchat. S nadsázkou ke starému přísloví „trpělivost růže přináší“, bychom mohli přirovnat výsledek několikaletých jednání, na jehož konci je očekávaný cíl – propojení nové a staré části hřbitova.

Po konečné dohodě se pronájem upravil na dvě hrobová místa, provedla se exhumace a nové uložení ostatků ze zmíněného třetího hrobu. Provedla se oprava orámování a nově se ustavil kamenný pomník. K nově vybudovanému chodníku a schodům přijde ještě dokončit zábradlí a na jaře terénní úpravy. Naším přáním je, aby i tato úprava zabránila zbytečnému ničení a vandalismu, aby náš hřbitov byl důstojným, byť smutným místem pro mnohé z nás.

(Ja)

O smyslu 28. října

Na téma vzniku samostatné Československé republiky 28. října 1918 už bylo napsáno tolik článků a předneseno tolik projevů, že k této události může být řečeno sotva něco nového, proto si dovoluji jen několik námětů k zamyšlení.

Prvním jsou již samy oslavy tohoto výročí. Zcela zvláštní atmosféru poznamenanou silnými emocemi měly v historicky významných bodech vývoje našeho státu, například po Mnichovu v roce 1938, po srpnové okupaci roku 1968 nebo i na sklonku totalitního režimu před listopadem 1989. Je vcelku pochopitelné, že v nových svobodných a demokratických poměrech se 28. říjen stal jen jedním z řady svátků, dnem, kdy nemusíme do práce, a jinak ničím příliš výjimečným a prožívaným.

Co je však pozoruhodné a příznačné, je skutečnost, že celá reprezentace současného českého státu se jen velice málo hlásí k odkazu první republiky, k Masarykovi a Benešovi. Naopak se postupně více a více prosazují tendence zpochybnit hodnoty, které jsou s nimi spojeny, a zpochybnovat dokonce i oprávněnost samého vzniku Československé republiky, který tak samozřejmě znamenal zánik Rakousko-Uherska.

Jistě, s náležitým historickým odstupem, po krutých zkušenostech s II. světovou válkou a jejími osudovými důsledky si docela dobře dokážeme představit, že by Rakousko-Uhersko

s průmyslově vyspělými českými zeměmi, se silným maďarským zemědělstvím a s turisticky zajímavým Rakouskem a Slovenskem mohlo tvořit vyvážený, harmonický a ekonomicky úspěšný celek.

Jenže klíčové historické události znamenají vždy konkrétní „tady a teď“. Tehdejší mocnářství na přelomu 19. a 20. století nebylo nikterak připraveno na vývoj, který následoval. Je pravdou, že císař František Josef I. byl člověkem čestným, nesmírně pracovitým, uměl i česky, ale byl natolik zkostratěle prorakouským, že nebyl schopen pochopit něco takového, jako je právo národů na sebeurčení.

Rozpad centralistické monarchie byl zkrátka historicky nevyhnutelný - a je naprosto neseriózní vinit z dnešního hlediska Masaryka z „rozbití“ Rakousko-Uherska, které jinak mohlo dobře fungovat.

A podobně je tomu s Edvardem Benešem a jeho úlohou v souvislosti s Mnichovem 1938, po roce 1945 a v únoru 1948.

Říká se, že v roce 1938 jsme měli klást Německu ozbrojený odpor. Čelit velké přesile nemělo naději na vojenský úspěch, ale jistě by to mělo značný význam morální. Na druhé straně je otázkou, jak by na morálku národa zapůsobily statisícové lidské oběti a Praha srovnaná se zemí německým letectvem, které mělo drtivou převahu a pro které naše pohraniční opevnění nebylo překážkou.

Mluví se také o Benešových dekretech. Už samo toto označení je nesprávné; jakoby šlo o nějaké svévolné akty tohoto politika. Ve skutečnosti to byly státní zákony a byly v plném souladu s tehdejšími mezinárodními úmluvami a uznávanými normami.

Slýcháme rovněž o údajném Benešově selhání při tzv. únorovém puči v roce 1948. Za prvé nešlo o puč, o nějaký palácový převrat provedený hrstkou spiklenců: vlivem neblahých zkušeností se západními mocnostmi a také v důsledku rozhodujícího podílu Sovětského svazu na porážce nacismu měli u nás komunisté širokou podporu ve společnosti a měli v té době už v rukou nejdůležitější mocenské instituce. Beneš neměl ani oporu v ostatních politických stranách, které nechaly veškerou tíhu situace na něm samotném.

Masaryk a Beneš nebyli jen vrcholnými politickými představiteli, ale i vysoko stojícími mravními autoritami. Tím byla dána skutečnost, že morálka přesahovala do politiky a politika měla i morální rozměr.

Zato naši dnešní politikové nás přesvědčují o nepatřičnosti spojování politiky s morálkou - asi vědí proč. O to důležitější je připomínat si významná výročí, protože se vždy vztahují k určitým hodnotám. Hodnoty, s nimiž je spojen náš 28. říjen a také boj československých legií, lze vyjádřit Masarykovým krédem, že česká otázka se musí stát otázkou světovou a národní ideál ideálem humanitním. To je stále aktuální odkaz, na který bychom neměli zapomínat.

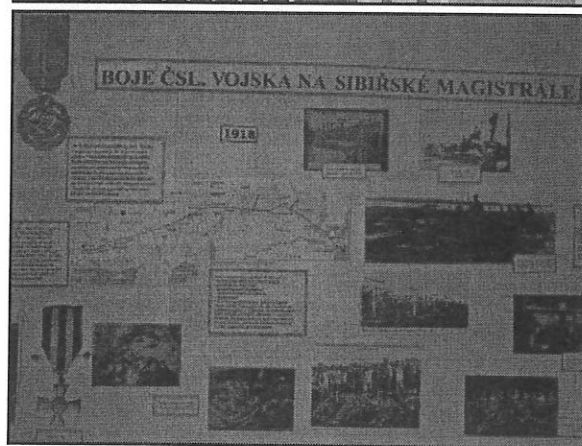
Zuberská výstava konaná ve dnech 24. - 28. října 2003 byla věnována především památce zuberských legionářů. Zaslouží si to, protože existence legií a jejich vystoupení v I. světové válce rozhodujícím způsobem podmiňovaly vznik a uznání samostatného československého státu. To, co naši legionáři tehdy dokázali, nemá v novodobých evropských dějinách obdoby.

Doc. PhDr. Zdeněk Novotný, CSc.

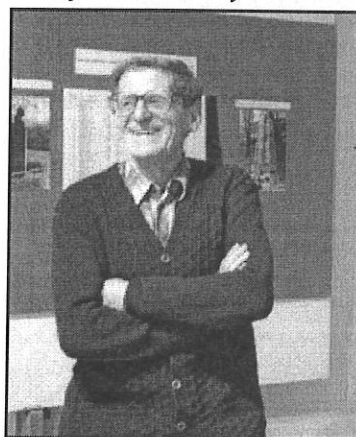
Pohlédnutí za legionářskou výstavou

85. výročí vyhlášení samostatné Československé republiky jsme si v Zubří připomenuli výstavou dokumentů z I. světové války a zvláště pak o činnosti našich legií ve Francii, Itálii a hlavně v Rusku a jejich podílu na vytvoření novodobého samostatného státu.

Shromažďování písemností, fotografií a dalších předmětů trvalo téměř dva roky. Samotnou výstavu připravila Muzejní rada Muzea Zubří jako svou první veřejnou akci po schválení Statutu muzea Zubří zastupitelstvem města.

Zájem občanů o výstavu i o besedu uspořádanou na závěr

Hlavní tvůrce výstavy pan Jan Kolářek může být spokojen s ohlasy zdařilé výstavy.

potvrzuje, že cíl Muzea Zubří – shromažďovat, třídit, ochraňovat a vystavovat dokumenty o historii Zubří a o činnosti Zubřanů – jistě nalezne mezi občany kladnou odezvu.

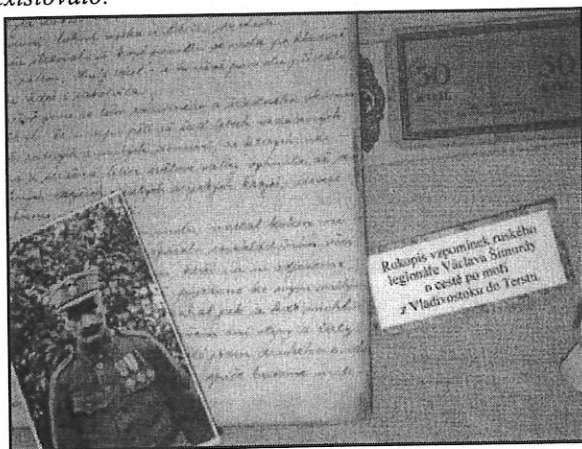
Výstava návštěvníky zaujala, ale zcela nesplnila svůj cíl. Chtěli jsme seznámit spoluobčany s legionáři a předpokládali jsme, že získáme základní údaje ke všem 57 legionářům.

Nakonec jsme získali identifikaci 25 účastníků legií. Ukázalo se, že s přibývajícím věkem stoupá

28. října se uskutečnila v Muzeu Zubří také beseda, čteny byly i vzpomínky ze zápisů pana Václava Šimurdy.

i zapomenutí. Co není zapsáno, určeno či uloženo, jakoby neexistovalo.

Naopak, dokumenty, které jsme získali, jsou jedinečné a překvapující. Jde hlavně o dvě publikace Františka Libiše o životě italských legionářů a originální dokument Václava Šimurdy o osudech našich legií na Rusi.

Doufáme, že zastupitelstvo města v rozpočtu příštího roku najde finanční prostředky pro vydání těchto autentických vzpomínek, které po 80 letech nás svou plastičností vtáhnou do událostí, dějů a koloritu té doby.

Další zajímavá svědectví nám zapůjčili účastníci besedy po skončení výstavy.

Muzejní rada a Muzeum Zubří učinily prvý krok k získání veřejnosti pro svou činnost. Věříme, že se nám podaří vypracovat takový plán činnosti, který vás svou náplní zaujme a bude vámi podporován.

Mujejní rada Muzea Zubří

Poděkování

Připravit výstavu k historickým událostem není vůbec snadné. Znamená to množství práce, bezpočet hodin strávených hledáním v archívech a kronikách, bezpočet hodin věnovaných návštěvám pamětníků, či hledáním na půdách rodin jejichž předkové byli oněch historických událostí účastní.

A ne jinak tomu bylo při přípravě výstavy o „Zuberských legionářích v I.světové válce“. S návrhem připravit tuto výstavu přišel pan Jan Koláček a přestože našel mezi členy muzejní rady a kulturní komise pomocníky, hlavní tíha celé výstavy přece jenom zůstala na něm.

Materiály shromažďoval téměř dva roky a v závěru přípravných prací se mu dostaly do rukou paměti přímých účastníků legií. Díky úžasné snaze pana Koláčka, abychom, my všichni, co nejvíce poznali historii své obce, uzrál další plán – knižní vydání.

Je pro nás, Zubřany, dobře, že máme stále mezi sebou lidi, kteří rádi udělají něco pro své město bez ohledu na honorář a na strávený čas. Pan Koláček zcela jistě vede prim.

Ludmila Jaroňová, místostarostka

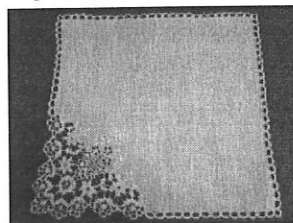
Zuberská výšivka obdivována francouzskými studenty

Každý z občanů našeho města určitě ví, že zuberská výšivka svým kouzlem a krásou patřila a dodnes patří, nejen u nás, ale i ve světě, k jedinečným. Není tedy divu, přičteme-li k tomu vliv internetu, že zájem shlédnout výstavu našich výšivek projevila i Ing. Karin Šeligová, PhDr., a to při organizaci programu pro francouzské studenty v rámci jejich studijního pobytu v České republice.

Tomuto přání jsme chtěli vyhovět za každou cenu, přestože nemáme stálou expozici, a navíc ve výstavních prostorách muzea byla nainstalována výstava obrazů paní Petry Vašátové. Proto jsme začali improvizovat. Díky paní Marii Pyrchalové, která se ochotně ujala přípravy exponátů, a díky panu faráři Pavlu Vichlendovi, který umožnil výstavu instalovat v kostele sv. Kateřiny, jsme mohli říci: „Ano, výstava bude“. Navíc jsme se ještě těšili z toho, že prostory našeho krásného kostela jen umocní krásu naší výšivky.

V podvečer 6. listopadu přijela do Zubří skupina dvaceti studentů v doprovodu svých vedoucích a paní Šeligové a prohlídka i s ukázkou vyšívání mohla začít. Převážnou část výstavy tvořily výšivky paní Pyrchalové, vystaveny byly také výšivky z depozitáře Muzea Zubří a výšivky vyšívání na tylu, používané při slavnostních církevních obřadech, zapůjčila farnost. Bylo opravdu na co se dívat. Oči studentů i jejich profesorů přecházely z jedné výšivky na druhou a my jsme v nich mohli vyčíst veliký obdiv, a to zvláště ve chvíli, kdy se utvrdili, že jde opravdu o ruční práci. Paní Pyrchalová jim předváděla

a vysvětlovala základní postup zuberského vyšívání. Zvláště děvčata byla zvědavá, to pak měla plné ruce práce překladatelka, poněvadž některé slovní obraty jí doslova zamotaly hlavu.

Asi po hodině odjžděli studenti za dalším programem, a myslím si, že odjžděli s dobrými dojmy, neboť sami přiznávali, že je to pro ně něco nového, s čím se zatím ještě neměli možnost setkat.

Jarmila Billová

Znak pánů z Krásna

POVÍDÁNÍ O ZUBŘÍ

Volné vyprávění o historii valašské obce Zubří
od jejího založení až do dnešních dnů.

Díl „C“ - Historie spolků, organizací a škol

11

CS I když těžké dny hospodářské krize a bídy kladly v cestu překážky, bývalo v Sokolovně rušno. Veřejné cvičení bylo stanoveno na 12. července. Přípravy byly usilovné, ve všech složkách se pilně nacvičovalo. Přípravu cvičiště a čištění Sokolovny dobrovolně vykonávali bratři a sestry ve svém volném čase. Počasí se umoudřilo, v neděli bylo jasno a teplo. Průvod se řadil u nově zbudovaného pomníku T. G. M. Krojovaných byl značný počet. K pochodu hrála zuberská hudba. Na cvičišti předvedly všechny složky svá prostrná, muži vystoupili jako skupina 6 diskobolců a prostrná mužů zakončila vystoupení. Program uzavírala odbíjená, kterou předváděli bratři zašovští se zuberskými.

I v tomto roce se utvořilo opět samostatné družstvo házené. Jeho výkon nedosáhl loňské úrovně. Bylo sehráno mnoho zápasů doma i v okolí, až v Kopřivnici, které obyčejně končily fiaskem. Členům nepřejímám tomuto sportu bylo trnem v oku hlavně, že sokolské družstvo většinou neuspělo s místními družstvy. Také byly pořádány taneční hodiny na popud mládeže. Taneční mistr zklamal naděje mladých, když neprováděl výuku moderních tanců. Kino za celý rok mělo jen 19 představení. Tato sestupná tendence se projevila i v úrovni promítaných filmů. Finanční výsledek byl slabý. Byla velká vydání s přeskoušením projektoru. Ke konci roku byl zakoupen u firmy Sousedík ve Vsetíně agregát na stejnosměrný proud. Kino bylo připojeno na novou elektrickou síť Středomoravské elektrárny. Po třech letech konečně se Sokolovna spoutala od továrního zdroje.

V tomto roce divadelní odbor uvedl 6 her. Pěkný úspěch měla hra „Psohlavci“. Režisoval většinou odb. učitel Theodor Vraj.

Na rok 1932 připadalo 100. výročí Tyršových narozenin. Sokolstvo je nemohlo oslavit lépe než uspořádáním IX. sokolského sletu. Předpokládalo se, že v jednotách nastane čilý pracovní ruch. Opak se dostavil v Zubří. Ruch roku minulého ustrnul, dostavila se netečnost, ochablost. Příčinou byla velká hospodářská tíseň, způsobující ukrutnou nezaměstnanost. K činnosti práci chybělo nadšení, pospolitost. Chyběly nové popudy, které by vzpružily život v chudé jednotě. Uhelným kamenem podnikání byla nutnost vše nasměrovat životu jen k udržení finančního stavu jakoby výstavba Sokolovny byla příčinou upuštění od sokolských zásad a práce s finančními potížemi se staly spíše brzdou sokolské činnosti. I přes tyto chmurné nálady život jednoty musel pokračovat. Pořádal se ples i když byl slaběji navštíven, přece finančně trochu přispěl k splácení alespoň úroků z dluhů.

Tělocvičná činnost v roce 1932 ochabla, dokonce se uvažovalo o nekonání veřejného cvičení. V poslední chvíli po IX. sletu nadšení zesílilo. Veřejné cvičení se uskutečnilo 14. srpna. Byla krásná srpnová neděle, ta doplnila úspěchy borců. Tradiční průvod od lípy svobody byl velký a pestrý. Program cvičení sestával z 8 pořadů. Vše se zdařilo. Pěkná vystoupení měli na nářadí muži z Drnholce a jejich dorost. Velkou zásluhu na zdárném průběhu vystoupení měli členové sokolské jednoty z Drnholce, které pro tuto spolupráci získal člen zuberského Sokola br. Vilém Žák, v té době zaměstnanec textilní továrny v Drnholci. Jako vděk za tuto výpomoc byl uskutečněn zájezd do Drnholce, jehož se zúčastnilo 18 bratrů a sester. Také byly navštíveny tělocvičné podniky v Zašově a Valašském Meziříčí. V jubilejním roce Mir. Tyrše nedokázali příslušníci jednoty v Zubří ani nacvičit sletová prostrná. Nebylo nadšení, nebyl zájem. Projevila

se úplná pasivita, což nebylo ke cti sokolské jednotě. Vina byla přičítána špatnému vedení jednoty. IX. slet Sokola v Praze navštívilo z jednoty 16 bratrů a sester, ale jen jako pozorovatelé v občanském obleku. Tam spatřili krásný dokument mohutné síly a kázně v obrovské sokolské organizaci. Stane se shlednutím sletu vzpruhou pro další boj o oživení sokolských zásad v obci?

Divadelní odbor sehrál v tomto roce 8 představení. K 28. říjnu to byla hra „Probuzenci“. Byla to jediná vzpomínka na 28. říjen v místě.

Vesnické oslavy, které bývaly tak početně navštěvovány, obec vůbec nepořádala. Že by to byl počátek nezájmu i v nynější době?

Nesmí se zapomenout také na kino, do něhož byla vkládána naděje, že pomůže svým ziskem k úhradě dluhů. Bylo uskutečněno 31 představení, z nichž 3 byla silně navštívena, ale několik podniků bylo pasivních. Zisk za celý rok byl 1 400,- Kč bez investic a splátek. Závěrem se udává, „že finanční situace sokolské jednoty vzhledem k těžkým hospodářským poměrům byla v celku uspokojivá a výnos sokolských podniků postačil v celku ke krytí platebních povinností. Celkový dluh asi 70 000,- Kč. Ke konci roku měla jednota 59 členů (43 mužů, 16 žen).

Valná hromada zvolila pro rok 1932: starosta - František Mikulena, místostarosta - Josef Polách, náčelník - Vilém Žák, náčelnice - Žofie Poláchová, vzdělavatel Ludvík Martinek, jednatelka - Olga Kristová, pokladník - Jaroslav Volek a další členy výboru.

Také rok 1933 byl rokem těžké hospodářské bídy a nezaměstnanosti, „nezanechal hlubokých brázd na poli sokolské práce“. Mladá generace je odváděna ze sokolských tělocvičen k jednostranné výchově sportem. To postihlo mnoho sokolských jednot, zuberskou nevyjímaje. „Je třeba nasadit páku a přivést znovu mládež do tělocvičen.“

Po velkých obtížích se uskutečnilo veřejné vystoupení 18. července 1933. Stejný den byl v místě konán dětský den, který se měl podílet na krachu sokolského vystoupení. Opak se stal pravdou. Skvělý průvod asi 150 krojovaných bratrů a sester, mnoho občanů v občanském obleku. Opět zapůsobila dvanáctka dorostenců z Drnholce. Účast diváků při cvičení značná, asi 300 platících. Rovněž večerní zábava byla dobře navštívena. V této těžké době podpořili jednotu bratři a sestry z Drnholce, Rožnova p. R., Zašové a Strážce n. B. 20 členů jednoty se zúčastnilo 29. října sokolského srazu v Novém Jičíně. Na náměstí se konal tábor lidu za účasti mnoho tisíců. Jednota oplácela svou účastí také cvičení jednot, které ji podpořily. Divadelní odbor v roce uvedl 4 divadelní hry.

7. března na oslavu prezidenta T. G. M. byla uvedena hra „Čtyři léta utrpení a slávy“ v režii Theodora Vraje. Jako diváci se zúčastnili i lidé, kteří sokolské podniky zcela ignorovali. 25. a 26. prosince měla značný úspěch hra „Jánošík“. Kino uvedlo v tomto roce 26 představení. Tento rok byl krůčkem k lepší prosperitě kina. zadluženost jednoty zůstává na stejné výši. Výnosy sotva stačí na krytí provozních nákladů a placení úroků z dluhů. Jednotu vedli: starosta - Theodor Vraj, místostarosta - Josef Polách, náčelník - Ludvík Martinek, náčelní - Žofie Poláchová, pokladník - Jaroslav Volek, jednatelka - Olga Kristová a další funkcionáři.

Pro rok 1934 valná hromada za přítomnosti 33 bratrů a sester zvolila podobné vedení z minulého roku: starostou zůstává Theodor Vraj, místostarostou - Josef Polách, náčel-

nik - Zikmund Koláček, náčelnice - Jarka Daehnová, vzdělavatel - Jan Mynář, a další 4 členové výboru - Josef Adámek, Olga Kristová, Karel Daehne, Vilibald Pokorný - jako kronikář, který popisuje obraz života jednoty v dané chvíli slovy: „Pročítáme-li zápisy naší jednoty posledních let, odnášíme si dojem, že sokolská činnost u nás je značná a počet podniků, vzhledem na dnešní dobu hospodářské i mravní bídy, veliký. Důležitou otázkou však je úroveň naší práce, horlivost s jakou je konána a duch jednoty. A tu je nutno přiznati pokles, ustrnutí, zde není rozmachu a nadšení, spíše jakási nechut' k sokolské činnosti. Prostředí naší jednoty se neustále zúžuje, nepřibývá nových sil, staré síly se vyčerpávají nebo odcházejí do ústraní, není téměř nikoho kdo by vzpružoval ducha jednoty a nových členů. To právě sokolství u nás značně ochablo a mnohý z členů má jej až v poslední příhradce svého já. Sokolovna sice bývá rušná, ale nikoli prací sokolskou, nýbrž více planou hrou a zábavou, která se více stává náplní sokolského života u nás a produktem určité části členstva, které takovým způsobem není příkladem sokolské práci, ba spíše ji znemožňuje.“

Ženy Sokola ze Zubří - 30. léta

I v této ponuré atmosféře se cvičilo a veřejné cvičení se uskutečnilo již 17. června 1934. Kromě dorostenek cvičily všechny složky. Za krásného letního počasí se konal tradičně průvod zejména krojovaných od pomníku T.G.M. Hřiště upravené, pěkně vyzdobené, na kterém vystoupilo 174 cvičících. Největší potlesk sklídily nejmladší žačky vedené s. Janošovou. Byla postrádána účast z Drnholce i když byla přislíbena. Účast z okolních jednot byla značná, ale místní obyvatelstvo tento podnik ignorovalo.

Zájezdová činnost byla obvyklá do sousedních jednot. Dokonce 3. června se uskutečnil zájezd do Drnholce v počtu 44 bratří a sester.

Házenkáři se zúčastnili i dvou turnajů, ale vavříny nezískali. Rozvíjela se odbíjená, ale to bylo spíše na škodu vlastní tělovýchovné činnosti.

7. ledna 1934 se pořádal „Valašský susedský bál“, který měl zdařilý průběh i dobrou návštěvu. K 7. březnu byl uveden divadelní kus „Maryša“. 25. března byla na této scéně uvedena první opereta „Tonča s Evou se do vdavek ženou“. Návěku se ujali br. J. Mynář, Lišaník a Pokorný. Měla všeobecný úspěch. 8. a 9. prosince byla provedena další operetka „Ženská vojna“. Hru režíroval Theodor Vraj za hudební spolupráce J. Mynáře.

Finanční výsledky kina se pomalu zlepšovaly. Bylo promítnuto 24 filmů. Největší úspěch měl velkofilm „Quo vadis?“. Přesto finanční zadluženost podle účetního Engelberta Krista na konci roku činí 80 000,- Kč.

Od 20. ledna 1935 jednotu vedli: Theodor Vraj, Vilibald Pokorný, František Adamec ml., Jarmila Daehnová a další 4 členové výboru. To byla jediná členská schůze v roce. Činnost jednoty v tomto roce vykazovala poměrně bohatou a početnou náplň podniků divadelních a zábavných, je však poměrně chudá na činnost vzdělávací a tělovýchovnou. Cvičení v tomto roce nevykazuje větších úspěchů a byla poněkud zaměřena k uskutečnění veřejného cvičení. Je nedostatek cvičitelů, na kterých má spočívat odpovědnost za veške-

ry tělocvik v jednotě. Již 16. června od pomníku T. G. M. za krásného počasí vyšel mohutný průvod téměř 300 krojovaných a 180 nekrojovaných bratří a sester. Za dvě a půl hodiny se vystřídaly všechny složky. Účast z okolních jednot i z Drnholce byla veliká. Členové zajížděli na veřejná cvičení do Lešné, Stříteže n. B., Zašové. Divadelní odbor nacvičil a předvedl 7 her. Úroveň divadelních provedení byla kolísavá. Důvodem byl neopatrný výběr her, nevhodné obsazení úloh a někdy nedostatečně nacvičování. Ukázkou dobře podané a nacvičené hry i s dobrým obsazením byla opereta „Princezna z Nemanic“ za dobré režie Františka Krause a pod taktovkou Jana Mynáře.

Sportovní činnost v tomto roce byla slabá. Sehráno bylo jen několik zápasů házené. Skoro denně se hrál Wolley-ball - rekreačně. Stolní tenis si oblíbili mladí i někteří odrostlí, ale ten byl trnem v oku starších členů. Proto byl velmi omezen. Pod taktovkou Jana Mynáře nacvičoval pěvecký kroužek, Vít. Pokorný vedle kroužek hudební.

Promítáno bylo celkem 25 filmů z nichž nejlepší kvalitu vykazoval film „Poslední dnové Pompeji“. Má-li kino obstát v konkurenci, je nutné pomýšlet na opatření zvukové aparatury. Finanční zatížení se příliš nezměnilo. Výnosy podniků stačily krýt běžná vydání, z nichž největší jsou platby úroků a úmor dluhů.

Činnost v jednotě v roce 1936 byla časem rušnější, časem stagnovala. V některých měsících byla Sokolovna úplně opuštěná. V jarních měsících ožila divadelní činnost, podzim přinesl útlum této práce. Tělocvičný ruch občas silně ožil. Bylo to zásluhou obětavých vedoucích. Byla zavedena i výchova k brannosti. Veřejné cvičení konané již 7. června bylo posílením sokolské myšlenky v místě. Vyznělo skutečně silně morálně za velké účasti cvičících z Valašského Meziříčí a z Rožnova p. R. Mohutný průvod čítající 350 - 400 krojovaných prošel vesnicí, posílil sebevědomí příslušníků jednoty. Suché, chladné počasí se udrželo až do odpoledních hodin. Cvičení samo bylo přerušováno deštěm později trvalým, pro který už nemohli vystoupit dorostenci.

14. června se konal sokolský slet župy Palackého ve Valašském Meziříčí. Zuberská jednota byla početně zastoupena členstvem i mládeží. Taktéž cvičili na zájezdech do okolních jednot. Sportovní činnost ochabla, členové se scházeli skoro denně na hřišti u Sokolovny a provozovali rekreačně odbíjenou. Nadšenci se pokoušeli zbudovat v zimních měsících na hřišti u Sokolovny kluziště. Neuspěli i když s úpravou plochy a zavodňováním si dali značnou práci. Pokus se nezdařil. Nebyly zkušenosti a dostatečná tuhá zima. Lyžařství provozovalo několik jednotlivců individuálně, hlavně turistika. Divadelní ochotníci předvedli v tomto roce celkem 6 her. V jarní sezoně uvedli k 86. narozeninám T. G. M. hru „Jízdní hlídka“ - legionářské drama. Sezonu ukončili operetkou „Dva vojáci u muziky“ v režii b. Františka Krause za řízení Jana Mynáře. K 28. říjnu byla předvedena hra „Starosta Stillmandský“. Další hry se v podzimní sezoně neuskutečnily. Koncem roku došlo k realizaci v ozvučení kinové aparatury. Další vydání, na které nebylo hotové finanční krytí. Již 6. prosince bylo zahajovací představení českého zvukového filmu „Matka Kráčmerka“. Měl velký úspěch i po finanční stránce. Tato novinka umožnila splacení naléhavých dluhů. Hlavně přilákala do Sokolovny mnoho obecnosti. Nový výbor pro rok 1937 oživil i staronový náčelník František Mikulenka a náčelnice Božka Mikulenková. Ostatní sestava výboru zůstala. Ale ani tyto změny nebyly schopny pozvednouti tělovýchovnou činnost. Ochablost se projevila samozřejmě na veřejném vystoupení. Prozíraví členové dali tomuto cvičení krycí název „Zahradní slavnost s tělocvičnými ukázkami“. Důvod byl jasný. Malá péče o provozování tradičního tělocviky. Tomu se věnovalo jen několik cvičících. Tento úpadek se projevil zejména v družstvu mužů, kteří ani na slavnosti nevystupovali. Stejná situace nastala i u dorostenců. Jen žactvo a ženské složky se věnovaly pravidelnému cvičení.

(pokračování příště)

Zdařilá výstava

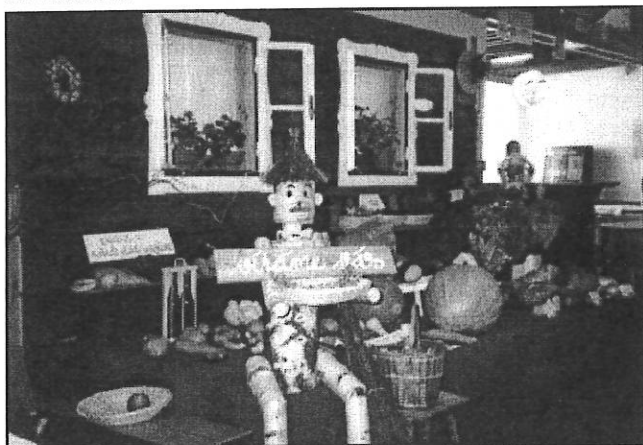

Na letošní okresní výstavě ovoce a zeleniny, která se konala 1. - 3. listopadu 2003 v Zahradkářském domě v Zubří, mohli návštěvníci nalézt řadu podnětů a inspirací pro svoji zahrádku. Pro mnohé to byla také příjemná potěcha pro oči.

V letošním roce nám příroda nadělila, i přes extrémně horké a suché počasí, poměrně kvalitní úrodu s pěkně vybarvenými plody. Vystavené plody ovoce byly proto ukázkou kvality vybarvenosti a vyrovnanosti pěstovaných odrůd z různých částí valašského regionu.

Na výstavě bylo možné, kromě vzájemné výměny pěstitelských zkušeností, porovnávat, srovnávat a vybírat pro svoji zahrádku především to, co je v daných podmínkách pro každého nejvhodnější. Přirozenou snahou drobných pěstitelů v současných podmínkách, kde dáváme přednost kvalitě před kvantitou, je pěstovat především stolní ovoce pro průmý konzum.

Výstavu ovoce obohatila i expozice Valašského muzea z Rožnova p.R., pod přílehlavým názvem „Z babiččiny zahrádky“, sbírkou starých ovocných odrůd, které se v minulosti pěstovaly na Valašsku.

Za velmi významné doplnění expozice výstavy je možné považovat také sbírku dětských kreseb žáků ZŠ v Zubří a včelařský koutek, který úspěšně prezentoval Český včelařský svaz.

Estetické ztvárnění výstavy, pod dohledem aranžera pana Ladislava Přecechtěla ze Vsetína, podtrhlo touhu vytvořit vhodné prostředí, které poskytuje nejen zdroj poučení, ale také potěší i krásou květin, působící jako estetický doplněk vystavených exponátů ovoce. Pozornost návštěvníka také mohla zaujmout působivá pergola, podmanivá krása průčelí valašské

chalupy. Hlavně však potěšila krása a barevnost vystavených plodů, kterými nás příroda zvláště letos obdarovala.

To vše, i když třeba jen malinkým dílem, může také přispět k dobrému pocitu štěstí a spokojenosti člověka, zejména v dnešní uspěchané době.

Proto patří poděkování všem, kteří přispěli a obohatili výstavu svými výpěstky. Poděkování si zaslouží také všichni členové výboru místní Základní organizace Českého zahrádkářského svazu, kteří svou pílí a pracovitostí velkou měrou přispěli k úspěchu této výstavy. Dík patří také všem ostatním, kteří se na její přípravě a instalaci podíleli.

Václav Zeman

Nejvzdálenější návštěvníci výstavy zahrádkářů

Určitě největší vzdálenost všech návštěvníků Okresní výstavy zahrádkářů v Zubří překonávali naši přátelé z Palárikova, ale přesto přijeli. Pan starosta Jozef Derňár, dva radní a zaměstnankyně Obecního úřadu v Palárikově udělali svou návštěvou „zlatou tečku“ tomuto ročníku. A co navíc? Když jsme společně se zahrádkáři se probírali vzájemnou spolupráci mezi Palárikovem a Zubřím, tak jsme v jejich kronice objevili několik pozoruhodných záznamů, které nás v tom našem partnerství přece jenom posunuly o příčku výše.

Například, v kronice je záznam z něhož plyne, že spolupráce mezi zuberskými a palárikovskými zahrádkáři sahá až do roku 1983. I když se intenzita návštěv a spolupráce v jednotlivých obdobích velmi liší, přesto máme letos dvaceti-leté výročí.

Nejčilejší spolupráce spadá do let 1990 – 1991, kdy se k nám do Zubří pravidelně každý týden, dovážela do prodejny zahrádkářů zelenina z Palárikova. A tak díky za návštěvu, při které jsme netušeně objevili v minulosti několik společných „hvězdiček“, a při které jsme mohli našim přátelům ukázat Zubří trochu jinak. Byl krásný podzimní den, a tak byla příležitost vyjet ke kapli, na Galičky, na Bořkovu a kochat se pohledem na městečko i okolí.

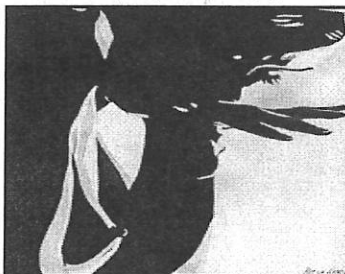
V podvečer jsme ještě společně navštívili Hospic Citadela ve Valašském Meziříčí, abychom si na místě prohlédli a zároveň vyslechli zasvěcené vyprávění paní Benešové o stavbě i budoucím provozu hospice, jehož výstavbu plánuje v Palárikově zahájit Občianske združenie Hospic sv. Františka z Assisi.

Ludmila Jaroňová

Petra Vašátová - americká retuš (airbrush)

Výstava obrazů Petry Vašátové ve výstavní síni města Zubří na Petrohradě se poněkud vymyká zvyklostem a náhledům na současné výtvarné umění. Už sám název „americká retuš - airbrush“ napovídá na neobvyklost, či novost. Ta diváka překvapí rozmanitostí námětů, barevností ploch, čistotou kresebných linií a celkovým výsledkem, někdy až připomínajícím perfekcionismus dokonalé fotografie. Tato, dalo by se říct, ryze americká technika odpovídá současnému trendu výrazných barevných reklamních plakátů, které by, zpracovány jinou techni-

kou, ztrácely na razanci a útočnosti. Zároveň jako by se obrazy Petry Vašátové tematicky i provedením vracely do časů malíře Alfonse Muchy (1860 - 1839), který na přelomu 19. a 20. století ohromil svět svými plakáty, především se Sarou Bernhardtovou (1895). Právě A. Mucha byl význačným představitelem secese, která se vyznačuje ornamentálností, lineárností a plošností, jsou to lomené barvy, plynule se vlínící křivka, která vyvolává dojem nenásilného pohybu v ploše, přičemž barevnost není doplňkem, ale hodnotou samou o sobě. Takto se Petra Vašátová ve svých obrazech jakoby moderními prostředky vrací do období zapomenutého a znovu objevovaného symbolismu a secese.

„S americkou retuší jsem se setkala prvně v roce 1998,“ říká malířka. „Je to technika velice pracná, je zapotřebí mít přesnou ruku a dávat pozor na detaily. Chyba se nedá odstranit, musí se začít znovu.“

Námětově těží ze svého nejbližšího okolí, jsou to většinou fotografie lidí kolem ní, přátel, dětí, zvířat, které pořizuje sama. Podle této předlohy pak vytváří své výtvarné dílo. Její obrazy se vyznačují kontrastními barevnými plochami, ostrými liniemi, někdy doplněnými prolínáním barev. Tematicky jde teprve o hledání, takže výstava nemá jednotící motiv, ale profesionalismus provedení (i když Petra Vašátová o sobě tvrdí, že se stále cítí být v této výtvarné technice amatérkou) dává tušit, že autorka nemá ke zcela osobitému výtvarnému pojetí daleko.

Není bez zajímavosti, že Petra Vašátová pochází z rodiny, kde se její prababička, babička i maminka (Jana Juřicová) věnovaly křehkému umění valašské, zuberské výšivky. Úspěšně s výšivkou začínala i Petra Vašátová.

„Určitě si přálo, abych jednou pokračovala v rodinné

tradici,“ řekla Petra Vašátová. „Chválily mne a povzbuzovaly, abych pokračovala. I když k dokonalosti jejich práce mám daleko, osvojila jsem si techniku výšivky a možná se k ní jednou vrátím. Od dětství mne spíše zajímalo výtvarné umění, ráda jsem kreslila a malovala. Zvláště mne zaujaly obrazy, které vynikaly technikou provedení a hlavně precizností. V současnosti žiji v Olomouci na samotě v lese, je tam klid a pohoda k životu i k soustředění na práci, rozšiřuji si vzdělání a při tom se věnuji malování.“

Zvláštností je i to, že ve výstavních prostorách Muzea města Zubří na Petrohradě vystavovaly své výšivky tři generace předků Petry Vašátové. Nyní také ona vystavuje v místě, kde jsou kořeny její rodiny, ale nejsou to výšivky, nýbrž originální obrazy, zpracované originální a pro většinu diváků málo známou technikou. Je to vůbec první prezentace jejich obrazů, ale zároveň úspěšné a nadějně vykročení.

Výstava obrazů Petry Vašátové v Zubří na Petrohradě potrvá až do 23. 11. 2003

-sb-

Hospic Citadela hledá dobrovolníky

Hospic Citadela ve Valašském Meziříčí, jehož otevření je plánováno na konec letošního roku, hledá dobrovolníky. Připomeňme, že hospic je zdravotnické zařízení, které se věnuje péči o nevléčitelně nemocné na sklonku jejich života. Za nejdůležitější považuje zlepšit či udržet kvalitu života až do jeho konce, a to v různých dimenzích lidských potřeb s důrazem na důstojnost člověka a potřebu být milován a respektován i v těžké nemoci. Vedle odborného personálu se žádný hospic neobejde bez dobrovolníků.

Dobrovolníci jsou lidé, kteří ze své dobré vůle ve svém volném čase a bez nároku na finanční odměnu vykonávají činnost ve prospěch jiných lidí. Dobrovolníci vnášejí do hospice civilní prvek, přinášejí informace o světě a stávají se pro klienty přáteli. Nabízejí svůj čas a zájem, pracují ale jen tolik, kolik chtějí – tak, aby jim činnost přinášela radost a uspokojení. Od dobrovolníků se neočekávají odborné úkony, ty provádí kvalifikovaný personál. Náplní dobrovolnické činnosti může být cokoli, záleží na fantazii a zájmu dobrovolníka. Mohou se věnovat přímé práci s klienty, to znamená, že si s nimi povídají, chodí s nimi na procházky, hrají společenské hry, předčítají klientům z knih a časopisů. Dobrovolník může obstarávat drobné nákupy, pomoci klientovi s účesem, se skupinou nemocných se věnovat výtvarné, rukodělné či hudební činnosti atd. Dobrovolníci mohou také pečovat o květiny a zahradu, podílet se na výzdobě, pomáhat s přípravou kulturního programu, s pořádáním akcí hospice a s jeho propagací.

Pro lepší představu o tom, co obnáší činnost dobrovolníka v hospici, uvádíme několik příkladů (jde o zápisky z dobrovolnického sešitu v Domě léčby bolesti s hospicem sv. Josefa v Rajhradě u Brna, kde dobrovolníci působí již tři roky):

„Moc toho nenapovídala, ale co mi udělalo radost, byla její věta, že je moc ráda, že tam s ní jsem, jelikož není sama. Pevně mi držela ruku, jako kdyby se tím ujišťovala, zdali tam pořád jsem.“

„Začal mluvit o své manželce, o své nemoci, o smrti. Mluví-li jsme spolu hodně dlouho, mám pocit, že se mu trochu ulevilo, když mi to řekl.“

„Přinesla jsem mu noviny a procházeli jsme se po chodbě a povídali jsme o všem možném.“

„Obdivuji ho, jak se se vším smířil a umí se radovat ze života. Byl opravdu rád, že nás vidí (a nás to moc těší, že tu nejsme zbyteční!).“

„Projely jsme na vozíku zahradu a celou ulici, natrhaly pamplíšky pro morče, pak krmení čertíka a káva na podestě.“

„Jezdí moc rád ven a vždycky mu to zlepší náladu.“

I v hospici Citadela se počítá s pomocí dobrovolníků při jejich činnosti podle zkušeností ze zařízení podobného typu v ČR. Dobrovolníci, kteří budou v přímém kontaktu s klienty, projdou speciálním jednodenním výcvikem zaměřeným mj. na

komunikaci s nemocným. S dobrovolníky bude uzavřena smlouva o dobrovolné spolupráci, v jejich činnosti jim bude pomáhat koordinátor, účastní se pravidelných setkání, kde mají možnost probrat vzniklé problémy. Zájemcům bude umožněno další vzdělávání formou seminářů a přednášek.

Pokud byste měli zájem pracovat v hospici jako dobrovolník, jste srdečně vítáni. Rádi Vám také poskytneme bližší informace. Díky podpoře Zlínského kraje Vám můžeme nabídnout výcvik již před zahájením vlastního provozu hospice na začátku prosince t.r. Proto prosíme zájemce, aby se hlásili do 28.11.2003 na tel.č. 776 382 997 (event. 571 629 087) nebo e-mail: knapa@volny.cz.

Naděžda Palátová a Martina Knápková
Sdružení pro založení a podporu hospice
ve Valašském Meziříčí

„Dáte mně dvě koruny porta!“

„...Dobrá, pane poštovní,“ zvolal pan Kolbaba, „tak já tu slečnu adresátku budu hledat, i kdybych rok měl běhat a prochodit celý svět...“

Ano, správně - Karel Čapek a jeho *Pohádka pošťácká*. Všichni si ještě vzpomínáme, jak něžně a procítěně nám ji před spaním četli rodiče, a pamatujeme si, kolik lásky a úcty vložil do jejího televizního přeuvyprávění pan Karel Högr. Na černobílém obrazovce k tomu tančily rozpochybované obrázky bratra Karla Čapka Josefa... Holt, měla ta pohádka jakousi magickou moc, a i díky ní jsme k pošťáckému řemeslu vzhlíželi coby k čemusi téměř posvátnému. A když u nás zaklepal pošťák s kulatou čepicí na hlavě, v šedé uniformě s pelerínou a s těžkou koženou brašnou, rodiče mu rádi za jeho námahu nalili štamprličku, i když se k nám zrovna nemusel prodírat půl hodiny sněhem a i když k doručenému dopisu nepřidal drb, historku či vtip jako např. ten, kterému Zubřané neřekli jinak než právě *Pohádka*...

A poštovní úřad? Nejen pro nás děti byl přesně takový, jak píše pan Čapek - „...*Vždyť poštovní úřad, to je skoro jako zakleté místo... místo tajemné a mocné.*“ Ti starší z nás si ještě pamatují „starou“ zuberskou poštu u dnešního Domu služeb, a snad už jen pamětníci si vzpomenou na tu, ze které poštu roznášel i můj staříček, mamčin otec; stála v ulici, která se dodnes jmenuje právě po poště. Vonělo to tam dřevem, poštovním lepidlem a jídlem, které si listonoši na oběd nosili z domova v kastrůlkách. Člověk si mohl vybrat z téměř nepřeberného množství krásných barevných telegrafních blanketů a namáček, nepřivázaným inkoustovým perem na něj u jednoho z „řečnických“ stolků napsat pár milých slov, nebo jen přistoupit k jedné z přepážek bez míří a šesticentimetrového bezpečnostního skla, koupit si za pár haléřů známku a odeslat dopis - bez front, bez čekání, bez nervů...

Hodně vody od té doby proteklo Zuberským potokem... Z pječkůčké valaské dědiny se stalo krásné... město. Máme novou (městskou) poštu... ale na poštu už většina z nás znovu raději jezdí „do města“ - do Rožnova, a to i přesto, že lístek na „Rožnovku“ už nestojí šedesát haléřů jako tehdy...

Vy, kteří mne znáte, víte, že nejsem žádný staromil, který by žil nostalgickými vzpomínkami. Denně využívám technických vymožeností dnešní doby a vše nové (je-li to dobré!) vítám. Stejně jako vy, kteří za mnou chodíte s problémy a připomínkami, o nichž si myslíte, že je v mých možnostech je vyřešit, jsem rád, že Zubří vzkvétá a „roste“... a stejně jako vás mě štve, že i po novém chodníku nakonec dojdeme k baráku, který nám (m.j.!) nabídne jednu službu fungující (Vietnamci jsou už holt takoví) a též jednu nefungující... Zhruba před půl rokem jsme všichni uvítali změnu pracovní doby místní pošty - „rozšířenou“ a tedy prý „k lepšímu“. Holt, opak byl pravdou; dnes už je zuberská pošta „proslavená“ široko-daleko, a jméno obce (pardon; města) za tu dobu udělala „reklamu“, o kterou stojí asi málokdo... Přitom se na jejím „fungování“ za tu dobu nikterak nepodepsaly stále pracovníce, které si své povinnosti

nadále plní příkladně a které mám rád, ale (domnívám se) kdosi jiný. Kdo? ...Že bychom ještě nechali promluvit pana Čapka?

„...No jo,“ řekl pan Kolbaba, „však pročpak vám taková krásná bugatka tak pomalu a smutně jede?“ - „Protože ji řídí smutný šofér,“ pravil truchlivě černý pán...

...Přeji sobě i vám všem, moji spoluobčané, abychom na zuberskou poštu chodili brzy znovu všichni - a s chutí a rádi jako kdysi, a abychom si jako v té *Pohádce pošťácké* mohli zase říct - „Ale že ten vůz krásně jede,“ liboval si černý pán. „To si to tak hasí proto, že jej řídí šťastný šofér.“ ... A všichni šťastně dojeli, a my také ...

Jura Krupa

(Především Zubřan, až potom novinář... a též vydavatel
Vyškeřáka)

P.S.: Ačkoliv... Byl jsem ve středu 12. listopadu t.r. na „naší“ poště. Jen jsem přišel, vyšla duha - otevřelo se druhé „okénko“, a po chvíli si dokonce kdosi sedl ke třetí přepážce (z těch čtyř). Že by se blýskalo na lepší časy... nebo se jen komusi doneslo, že „cosi“ chystám a že by podobný článek mohl putovat i do jiných novin a na jiné adresy (třeba na tu, kterou najdete na tom lejtěře za vstupními dveřmi vpravo)? ...No řekněte sami - nebylo by lepší, kdyby tento článek (a ten obrázek k němu) nikdy nemusel vzniknout?

Fronta na vlak? Gdeže, ogare; my zme jiná fronta - z novej měsckej zuberskej pošty!

© Jura „Vyškeřák“ Krupa, 2003

50 let uplynulo

V sobotu 8. listopadu 2003 jsme se sešli v restauraci Centrum a zavzpomínali na léta již minulá.

Poděkování patří organizátorkám zdařilé akce Aleně, Evě, Jarce, Zdeňce, hudbě panu Edovi Lebedovi, obsluhujícímu personálu restaurace Centrum a všem, kteří přišli a přispěli k dobré zábavě.

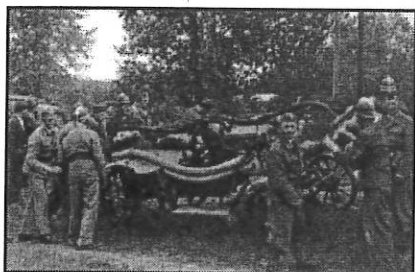
Co nás potěšilo nejvíce a všichni se tomu diví, že doposud z našeho ročníku jsme všichni živí.

Z. Mikulénka

Foto: J. Hrachovec ml.

Krátká historie staré ruční stříkačky Sboru dobrovolných hasičů

Byla jsem vyrobena u „Fy Vystrčil v Telči“ a zuberští hasiči mne přijali za vlastní v roce 1923. Při cvičeních a požárech jsem jim pomáhala dobývat čest a slávu.

V naší (bývalé) obci jsem zasahovala celkem u 42 požárů. Naposled to bylo v roce 1947 u Josefa Mikulenky (pekaře).

Vždy mne obsluhovali šikovní bratři a nejčastěji to byli:

Velitel: Michal Pavelka

Zástupce: Čeněk Krupa

Obsluha: František Holiš, Josef Pšenica, František Poruba, Ludvík Dobeš, Josef Pavelka, Josef Miček, Michal Zetocha, František Majer, František Mičkal, Vojtěch Mikulěnka, Michal Vlk, Josef Fabián, Jan Bena, Jan Mičola, Štěpán Šimurda, František Adamec, Čeněk Janošek.

S koňmi jezdil Jindřich Pavelka a Vojtěch Krupa. Vodu na hašení jsem vždy nasála za 25 - 35 vteřin.

Po roce 1947 jsem pracovala pro služby občanů a to při čištění studní a hašení vápna.

Mým prvním opatrovníkem byl bratr Vincenc Dobeš, pak následovali tyto bratři: Vincenc Vlk, Josef Novosad, František Majer, Vincenc Mikulěnka, František Dořičák, Bohumil Holiš, Josef Hoferek.

V současném období jsem v péči členů výboru sboru hasičů.

Naposled jsem se na veřejnosti předvedla v roce 2002 u příležitosti konání „Metlářského jarmarku“ v Zubří, kde mě vyfotografoval pan Pavel Czinege.

Mým největším přáním je ukázat se v plném lesku při oslavách 110 let založení hasičského sboru v Zubří.

P.S. Pokud jsem při výčtu bratrů, kteří mně obsluhovali a opatrovali na některé zapoměla, prosím, vzhledem k mému věku o prominutí.

Zuberští hasiči

Tomáš Kočko, Hrachokout

Poslední říjnový den patřil zuberský klub folkové muzice. Již dopoledne se jeho dveře otevřely žákům 2. stupně ZŠ, aby se trochu pobavili, trochu si odpočinuli od „dřiny“ ve školních lavicích a taky se seznámili s tvorbou známého valašského básníka Ladislava Nezdařila. Tu prezentoval prostřednictvím příjemné folkové až folkrockové muziky Tomáš Kočko a jeho orchestr. Bezesporu největšího potlesku se však dostalo samotným žákům – respektive dvěma

odvážlivcům z jejich řad, kteří se neostýchali a sami si řekli o možnost s Tomášem Kočkem si zazpívat. A vyšlo jim tom. Po skončení programu o zbojníkovi Jurášovi pro základní školu, ale ruch v klubu neustal.

Vše se brzy začalo točit kolem večerního vystoupení pro veřejnost. To zahájili valašskomeziříčtí Hrachokouti s velice příjemným programem písní a spirituálů, v nichž hlavní roli hrály perfektně sladěné vokály. Po krátké přestávce se na scénu vrátili hrdinové z dopoledne: Tomáš Kočko a orchestr. V ten moment se jim začala lepít smůla na paty. Výpadky zvuku znerózněly jednotlivé interprety natolik, že začali postupně chybovat a když už vypadalo, že bude vše zase v pořádku, praskla T. Kočkovi struna. Další důkaz o tom, že Murphyho zákony fungují dokonale.

Od křtu nového CD „Do tance“ našim panem starostou jakoby se spolu s pramínkem tekoucí slivovice vlila na pódium nová krev a zase vše začalo šlapat tak jak má. Všechna čest, jak bravurně celý orchestr dokázal tu nešťastnou shodu náhod obrátit ve svůj prospěch a kromě výborné muziky předvést divákům parádní improvizované divadlo. Po několikerém vytleskání odcházeli návštěvníci koncertu bez výjimky s úsměvem na tváři.

Lenka Moravcová, vedoucí OK

Přednáška o Austrálii

Teprve po dvou cestovatelských přednáškách uspořádaných v muzeu „Na Petrohradě“ se ještě nedá hovořit o tradici, ale každopádně obě z nich naznačily, že tento druh zábravy a vzdělávání zuberští občané kvitují s nadšením. Komu nevyšla tentokrát cesta po mapě až na druhý konec světa za klokany, skalnatým pobřežím, hledači opálů, nepřístupným aboridžincům, vodopádům, monolitům, termitům a samotným australanům, vyjde třeba v příštím roce taková cesta na Aljašku, Island, Jižní Ameriku... Toto již nyní můžete brát jako můj osobní příslib na další zajímavé přednášky okoušené o promítání diapositivů.

LM

Výzva Muzejní rady Muzea Zubří

Za vydatné spolupráce s mnoha občany našeho města se podařilo shromáždit dokumenty o osudech zuberských legionářů za I. světové války.

Vaši přízeň budeme potřebovat i nadále. Chceme totiž vytvořit jakýsi „katalog“ zuberské výšivky. Rádi bychom v našem muzeu soustředili od jednotlivých vyšivaček jednu či více prací.

Proto se obracíme s prosbou a výzvou jednak na činné a výkonné vyšivačky, aby přispěly svou výšivkou do vznikající sbírky zuberské výšivky, ale i na potomky vyšivaček, které již nejsou mezi námi a jejich výtvořky se nacházejí v rodinách jako památka.

Rádi Vámi nabídnuté výšivky odkoupíme nebo přijmeme jako Váš dar Muzeu Zubří. Každý člen muzejní rady Vám rád poskytne informace o možném prodeji či darování výšivky.

Můžete rovněž navštívit depozitář muzea (nachází se v bývalých jeslích na sídlišti) každé úterý v době od 16.00 do 18.00 hod..

Dosud je v majetku Muzea Zubří asi 50 ks různých výšivek (dečky, čepce, kapesníčky, límečky, rukávce, mřížky apod.). U některých výšivek není známá přesně autorka díla. Věříme, že nalezneme u Vás pochopení pro vytvoření základního fondu zuberské výšivky a že nám v naší snaze pomůžete.

Muzejní rada Vás bude v Zuberských novinách informovat o průběhu celé akce. Věříme, že v roce 2005 se nám podaří připravit reprezentační výstavu všech zuberských vyšivaček.

Na spolupráci se těší

Muzejní rada Muzea Zubří

Kulturní pozvánky

Římskokatolická farnost srdečně zve na
Kateřinskou hodovou zábavu,

kteřá se uskuteční
v neděli 23. listopadu od 17.00 hodin
v pohostinství Pod Lipůvkou.

K tanci a poslechu bude hrát TRIOMIX.

Město Zubří a Občanské sdružení ŽÁDNÁ NUDA Vás zvou na festival plný kvalitní nejen alternativní a etnické muziky !!!

29. listopadu 2003 od 15.00 hodin, Klub Zubří

Nuda v Brně – film Vladimíra Morávka
Maraca – fascinující worldmusic v lykijském jazyce
Benedikta – moravské, polské a ukrajinské lidovky trochu jinak
November 2nd – americké písničkářství
Čankišou – etno-bigbeatová dechovka
Jumping drums – symbióza rytmů z celého světa
Rost'a Hus band – jazzové variace (v čajovně)
Výstava fotografií Libora Fojtíka – Cesta na východ (Ukrajina, Rusko, Mongolsko)
Čajovna na konci trati z Rožnova pod Radhoštěm

Vstupné: 170,- Kč v předprodeji, 190,- Kč na místě.
Předprodej od 18. 11. v kanceláři Klubu, případně místní knihovně.

Město ZUBŘÍ Vás srdečně zve na vánoční prodejní výstavu

- netradičního zpracování skla technikou TIFFANY, VITRÁŽE, FUSING, MOZAIKA Šárky Gondekové,
- rukodělných výrobků mentálně znevýhodněných a tělesně hendikepovaných klientů Domova domácí péče KAMARÁD z Rožnova pod Radhoštěm a
- vánočních aranžmá Jany Jaroňové

Vernisáž se koná ve čtvrtek 4. 12. 2003 v 17.00 hod. v Muzeu na PETROHRADĚ.

Výstava potrvá od 4. 12. do 12. 12. 2003

Otevřeno:

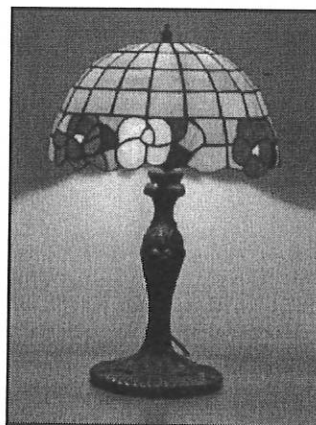
Pondělí, středa a pátek (5., 8., 10. a 12. 12.) 14.00 – 16.00 hod.

Sobota a neděle (6. a 7. 12.) 9.00 – 12.00 hod.

Povídání o technikách zpracování skla Šárky Gondekové

Historie TIFFANY

Téměř zapomenutou řemeslnou tradici kostelních vitráží oživil, díky nápadu nahradit olověný profil měděným plechem a jeho spojení cínem, na přelomu 19. a 20. stol. LOUIS COMFORT TIFFANY, syn newyorského obchodníka se šperky a dekorativními předměty světoznámé šperkařské firmy „TIFFANY and COMPANY“.

Nová technika a nově zbarvená duhová skla mu umožnily vystoupit do prostoru a hledat nové možnosti využití skla. Tiffany se v 17. letech vydal do Evropy, kde ho velmi oslovily okenní vitráže v chrámech a katedrálách. Díky radám a finanční pomoci svého otce založil svou první manufakturu, která mu umožnila využití řemeslné zručnosti středověkých mistrů. To se mu podařilo vyvinutím nového způsobu spojování ručně opracovaných kousků skla měděnými páskami a cínem. Díky pevným spojům lze pak vitráže použít jak venku (lucerny, firemní prosvětlené znaky), tak i uvnitř budov (lampy, stínítka, prostorové dekorativní vitráže).

Tiffany technika vrátila opět zpracování výplňového skla z průmyslové výroby zpět do výroby ruční.

FUSING-SPÉKÁNÍ SKLA

Fusing je nová technika zpracování skla, která není jak ve světě, tak i u nás ještě rozšířená. Do naší republiky se tento způsob zpracování skla dostal jen před několika málo lety z Německa. Jelikož je zpracování skla fusingem velmi náročné jak na kvalitu skla, jehož výrobou se zabývá ve světě jen několik málo výrobců, tak je náročné i na technologické procesy při samotném spékání skla. Tato technika nám otevírá velké možnosti pro výrobu dekorativních předmětů, šperků, svítidel, které působí vždy originálním dekorem.

Výrobky z „Kamarádu“

Na výstavě je možno zhlédnout jiné pojetí ručního zpracování materiálu, které vyrábějí mentálně a tělesně postižené osoby z centra DOMOVA DOMÁCÍ PÉČE- KAMARÁD.

Vystavované výrobky jsou pletené z proutí, z keramiky a drobné kožedělné ozdoby.

Všechny výrobky Domova Kamarád je možné zakoupit na výstavě za zvýhodněné ceny.

*Hala Zubří společně
s městem Zubří
Vás srdečně zvou na
předvánoční koncert
VLASTY REDLA*

a jeho skupiny, která se jmenuje

Každý den jinak

*Kde? Hala Zubří
Kdy? 5. prosince 2003 od 20.00 hodin
Za kolik? 120,- Kč v předprodeji,
150,- Kč na místě*

*Předprodej vstupenek od 24. listopadu v kanceláři Klubu
Zubří (vždy ve 12 – 16 hodin)*

Mikulášská besídka

*Dne 7. prosince 2003
se v kinosále Klubu Zubří
uskuteční již*

*15. mikulášská besídka,
kterou pořádá zuberská Schola.
Začátek je ve 14.00 hodin*

*a po hodinové estrádě se na Vás, děti, těší
svatý Mikuláš.*

Všechny Vás zve Schola od sv. Kateřiny

Město Zubří Vás srdečně zve
v neděli 14. prosince od 17.00 hodin do Klubu Zubří
na divadelní hru Miloše Kulišťáka

SELSKÝ PRÁH

(dle stejnojmenného románu Metoděje Jahna),

souboru **CHAOS z Valašské Bystřice**

Valašskobystričtí ochotníci se zase po roce vrací do Zubří,
tentokrát s dramatem z valašského prostředí.

*

*Selský práh je sepsán na motivy románu Metoděje Jahna
(1913) a pojednává o životě našich staričků a prastaričků
na Valašsku v dobách, kdy láska a cit podléhaly tvrdému
zákonu selských tradic. Hra je uváděna ve valašském nářečí
a dobových krojích. Autentičnost celé hře dodává malebné
valašské nářečí.*

Předprodej vstupenek: 8. – 12. prosince, vždy ve 12.00 – 16.00 hod.
v kanceláři Klubu, případně místní knihovně.

Rezervace: 571 659 447, 602 483 785. Vstupné: 40,- Kč.

Kino Klub Zubří hraje v prosinci

Neděle 7. prosince v 17.30 hodin

CESTA DO FANTASIE

Pohádka pro všechny desetileté a pro všechny, kterým někdy
bylo deset. Okouzlující japonská pohádka o fantastických
dobrodružstvích desetileté Čihiro. Režie: Hayao Miyazaki.

Širokoúhlý film je s titulky, mládeži přístupno. Vstupné 40,- Kč,
délka filmu je 116'.

**Uzávěrka prosincového vydání ZN
je v pondělí 8. prosince !**

Inzerce ZN

**OSEVA PRO s.r.o. v Zubří pronajme od 1.1.2004 vytápěné
místnosti.**

Blíží informace od 7.00-14.30 hod. na tel. 571 658 195.

placená inzerce

**Nabízím doučování angličtiny pro žáky ZŠ. Zájemci se mo-
hou hlásit na tel.: 606 171 697. (300,-Kč)**

placená inzerce

VYUŽIJTE VÝHOD JEŠTĚ V LETOŠNÍM ROCE!

Uzavřete si letos smlouvu o stavebním spoření u ČMSS a budete
po celou dobu využívat stávající výhody:

- státní podpora 25 %, až 4500 Kč ročně
- trvání spoření min. 5 let

Navíc Vám Liška nabízí:

- bezplatný poradenský servis
- úvěry s úrokem od 4,8 % ročně
- meziúvěry s nulovou akontací a úrokem 5,7 % ročně

Ať už jste účastníky stavebního spoření, nebo ještě
nespoříte, informujte se o novinkách, poradíme Vám
nejlepší řešení!

Navštivte poštu Zubří

nebo volejte tel.: 571 658 839

**Českomoravská
stavební spořitelna**

Na těchto základech můžete stavět

placená inzerce

Přehled kulturních akcí

sobota 29. listopadu	Klub Zubří	15.00 hod.	* <i>Kořeny</i>
čtvrtek 4. - pátek 12. prosince	Muzeum Zubří		* <i>Vánoční prodejní výstava</i>
pátek 5. prosince	Hala Zubří	20.00 hod.	* <i>Vlasta Redl</i>
neděle 7. prosince	Klub Zubří	14.00 hod.	* <i>Mikulášská besídka</i>
neděle 14. prosince	Klub Zubří	17.00 hod.	* <i>Selský práh</i>